

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, September' 2-dikán, 1825.

Török Birodalom.

A' M. Kurír Aug. 16-dikár. közölte a' Konstanczinápolyból Jul. 25-kén indult Török tudósításokat. Ma, ugyan onnét Aug. 10-kén indult Görög tudósításokat közöl. Fájlatthatják a' Görögbarátok, hogy nem olvashatják ezekben az Ibrhim és sergei' elfogattalását, mint sok más Európai újságokban olvasták. Mikor a' Görögök elfogják, akkor mi is el fogjuk őket fogni; addig csak azt írhatjuk, a' mi történt.

Fennjegyzett újságunk 106-dik lapján említettük, hogy az Ibrahim Basa' hadi munkálódásainak fészke akkor Tripolitzában volt és hogy a' Hydrai újságban találatna, de csak nagyon rövid szókbol álló jelentés a' felől, hogy a' Mylinél Jun. 25-kén történt tsatát, mely a' Görögöknek volt kedvező, Jul. 5-dikén ismét más, még pedig sokkal nagyobb verekedés követte volna Trikorphánál (nem Triforkánál), de a' melyet még ekkor némely környülállások kétségesítettek. Azonban csakugyan megvalóságosula ez a' Trikorphai nagy verekedés is. A' Mylinél történt verekedéstől fogva a' Trikorphai verekedésig, mely utolsónak a' Görög fővezér Kolokotroni ütközet nevet adott, 's mint olyant úgy is írt-le tulajdon maga, sok, de csak apróbb öszszetsapások történtek. Ezen utolsó nevezetes, mint itt következik: — „Tudósítás Generális Colokotronitol a' Görög hadi Minisztériumhoz, Magulianából, Jul. 8 dikán: — „

„Mibelyest én az Országlószéktől Jul. 4-dikén reggel megértettem, hogy az elöszszeg azon iparkodik, hogy Navarin-

hez a' szározra új sergeket szállítson-ki, azonnal meghatároztam, hogy az Ibrhim Basával Tripolitzánál álló Török serget a' vezérlésem alatt lévő egész ármádával megtámadjam, 's ötöt megvervén ez által megfoszszam azon reménségtől, hogy magát az Egyiptomból megérkezett öt ezer emberekből álló Arnauta serggyel öszsze tsatólhassa, melyhez képpst illy rendeléseket ádtam az alattam lévő Vezéreknek elejikkbe. Megparantsóltam, Generális Calliópulo Dömötörnek, hogy a' Valtetzinál lévő tanyát 2000 emberekkel, Generális Canellónak, Pappazonak 's a' sziannak Gennacosnak pedig, hogy a' Trikorphánál lévő sántzokat, 3000 emberekkel foglalják-el; midőn egyszersmind Zaimi, Londo, Notara, Petimeza és Suliotti urakhoz is, kik 4000 emberekkel, Lividinél állottak, olly rendelést küldöttem, hogy haladék nélkül Scarepához vegyék útjokat, hogy ha a' szükség kívánni találja, ők is tüstént kiállhassanak a' síkra. —

„Calliópulo jékor elfoglalta a' kiszabott helyet, a' Lividinél állott Vezérek is még azon nap' estve megérkeztek sergeikkal: hanem mint hogy Deligianni, Pappazoni 's a' sziannak Gennacos és a' többek, útjokban olly tudósítást vettek Londótól és Notarától, hogy ők még nem volnának készek az útnak indulásra, 's következképpen még azon éjszaka a' kirendelt helyre meg nem érkezhetnének: erre nézve Canelló és a' sziannak olly vélekedésben lévén, hogy a' Lividinél álló vezérek ki fognak maradni,

ezen éjjel nem raktak-meg Triphorkánát minden helyeket szükséges sergekkel, holott azonközben az én sürgető meghívásomra eme' nevezett Vezérek is megérkeztek Lividitól: Londo pedig és Zaimi, valamint szintén Notara is, 4-dikben estye már Schrepánál állván éjjeli tüzeiket azonnal meggyújtották, mellyek az ellenséges Vezért tsapatjainknak megérkezésükre figyelmetessé tették, és ő reggel felé sergeinek egy részét Tripolitzaól azonnal útnak indította, hogy Trikorhpat, minnek előtte ebben ötlet' miénk megelőznie, foglalják-el. Azonközben megértvén Deigiamni és Gennaeos valami levelekből, hogy Schrepához már a' miénk is megérkeztek volna, ők is tüstént útnak indultak Trikophána elfoglalására, 's így történt, hogy az ellenséggel egyszersmind érkeztek-meg Trikorhához, következésképpén ott a' miénk nem minden tanyákat rakhattak-meg fegyveres sergekkel, hanem némely tanyákba ők, némelyekbe pedig az Ibrahim' serei szállottak-be, melynek a' lett következése, hogy össze tsaptak 's oly mérges verekedés fejlődött-ki az öszszetsapásból, hogy chez hasonló talám még ezen Görög 's Török hadakozás alatt elé nem fordult. Gen. Galiopulo hallván, hogy foly a' verekedés, útnak indult Valtetziből, részt atarván belőlle venni, hanem az Egyiptomi lovasság egy térségen az ő sorai közzé oly erővel bevágott, hogy ezek magokat ismét Valtetzihez, előbbeni tanyájokba kéntelenittek vissza vonni. Én éppen ekkor érkeztem-meg Strepába, 's Gen. Notarát egy halomnak elfoglalására küldöttem, a' Calavritai Kapitányok' elibe pedig oly rendelést adtam, hogy tsapatjaikkal egy más halmon Gen. Gennaeos mellett 's rajta felül formáljanak tsatázó lineát.

„A' tsata 7 óraker kezdődött-el, és még 12 óraker tartott a' sánczok között. Az ellenség azonközben tsapatjainak még

tsak egy részét állította vala ki a' tsatázásra, 's a' más rész Tripolitza mellett a' térségen elszélledve füvet kaszált, 's tsak bizonyos idő szakaszokban küldözött segitő csoportokat az övéihez valamint szinté én is az enyimekhez.

„Én 12 óraker parantsoltam Londónak, hogy lovasságunkat hozza elé a' tsatázó mezőre 's egy alacsony fekvésű halmon állítsa hadi rendbe: hanem már az ellenség egész erejével kijött vala a' Satrapának Ibrahim Basának személyes vezérlése alatt Tripolitzaól, 's telyes rohanással a' fíjam Gennaeos' sántzaira ütött; a' ki magát azonközben vitéz módon védelmezte, 's ezen ditsósság' mezején történt, hogy Generális Pappazoni életét feláldozta.

„Már most a' több sántzoknak is nekik fordult az ellenség, 's a' verekedés minden soráinkra kiterjedvén oly vakmerő módon folytattatott, hogy én ilyenre nem emlékezem. Gen. Notara, ki ellen az ellenség legnagyobb erejét fordította vala, mellette az Adjutánsa Panagula Christó legvakmerőbb ellentállás után elesvén 's ő maga is tsak-nem elfogattatván, látta, hogy a' futásnak eredett Korinthusi katonákat vissza nem terítheti 's a' tsatába vissza nem hozhatja.

„Nékünk ezen tsatázó mezőn, Pappazonin 's Panagulán kívül még tizenegy élékeli Tisztjeink ölettettek meg, kiknek neveik: Alonitiotti, Tabaccopulo, Papa-Costa-Bura, Joko, ennek testvére Polichroni, Papastathula, Misti, Isolakopulo, Theodoraki Bazi, Markó Paparlia, és Apostoli Papadopulo, Deligianni, Londo, és Notara is nagy veszedelmek között forogtak, melyből végre a' következett, hogy nekünk a' tsatázó helyett oda kelle hagynunk. Ezen 13 derek tisztjeink, hogy katonáikba bátorságot önthessenek, minden veszedelmeknek megvetésével áldozták-fel életjüket. A' Korinthusi ser-

geknek megfutamadása, melyet nem soká nagyobbára a Kialavritabéliek is követtek, végezetre minden sergeinket közönséges elfutásra indították, pedig Görög katoná alig esett-el harmincz, az ellenség pedig közel hatszáz embert 's ezek között élékelő tiszteket is többeket elvesztett.

„A' miéink ezen verkedés után ismét mind össze gyülekeztek az Allionestei és Lividi vidékeken: hanem azolta még eddig (Jul. 5-dikétől fogva 8-dikáig) meddig tudniillik ezen Tiszti tudósítás szoll, semmi újabb verkedés nem fordult elé.“

Két nappal ezen verkedés után írtak K o l o k o t r o n i és L o n d ó a' M a i n a i Beihez egy felettebb érzékeny levelet, hogy hazafi társaik' segítségére felbuzdithassák őket. — (Ez a' Mainotta nemzet is Görög nemzet. Ez is Moréán, a' régi Peloponézuson lakik; eredetét a' Spártaiaktól hozza-le. Tartományotskájoknak Maina a' neve, melynek igen bátorságos fekvése van, mint hogy minden felől tsaknemi járhatatlan hegyek veszik körül. A' Mainották soha meg se' hódoltak mint a' többi Görögök a' Törököknek. A' nemzet nagyságának megítélésére elég megjegyezni, hogy ki állíthat a' tsatázó mezőre 12 — 14 ezer fegyvereseket, kik' most nagyon jó segítségére lennének a' Görögök ügyének. A' tartomány, melyet laknak, az a' tengeri vidék, a' melly Korontól Matapan felé Kalama nevű vizig terjed. Közel a' part mellett három szigetetskéjek is van, melly nagyon jó kezek' ügyébe esik, kivált a' tengeri ragadozásra nézve. — Ennek a' nemzetnek Fejedelme az a' Petro Bei, kiről ezen Török-Görög hadakozás alatt sokszor írtunk, 's kihez mostan K o l o k o t r o n i és L o n d ó illy buzdító levelet írtak: — „

„Fejedelem Urak, Petro Mauromichali, Demetrius Trupaki, és minden más Spártai Kapitányok!

„Atyafiak! melly sok leveleket vettek ti már töllem, és on' egyre se' vettem választ tölleték. Halgatástok nélelem szörnyű bizontalankodást okoz, mint' hogy sem én sem más okos Görög által nem láthatja halgatásfoknak okát. Spárta, melyet az ő vitézségiért 's hősi próbatételeiért mind ez ideig Görög ország ékességének tartottak, mostan a' Peloponésus' hanyatlását lágymelegséggel szemlélvén, egész ditsősségét meghomályosítja. De mi okon akar ő ezen alvó nyavalyában meg maradni? Ezt ne művelje, hanem sőt inkább fogjon fegyvert, hogy Országunkrol a' veszedelem (melytől Isten oltalmazzon!) fordítottassék-el. Egyéb Görög tartományoknak elnyomása után Spártát se' fogja az ellenség meglómelleni. Alljon tehát ő is tüstént talpra és siessen Paloponézusnak segítségére, ha magát meg akarja tartani.

„Hova maradtak a' Spártai fegyverek illy sokáig? Hova lettek a' Spártaiak? Hova az ők' bátorsága? Hova lett a' Spártai hősi buzgóság! a' hazaszeretet? Miért nem serkennel-fel már valaha? Miért nem sietnek hozzánk legalább most egyszer? Miért botosájákl-ti kezeik közzül ezen alkalmatosságot, melly által remélhetnék, hogy ditsősségeket 's betsületjeket nevelhetik. Melly tunyaság! melly bolondság! melly alszékonyaság! 's melly könyörületlenség ez! Spárta nekünk ma legnagyobb kárt teszen! Látja, hogy a' haza veszedelomben forog, 's még se' siet segedelmére!

„Atyafiak! ne maradjatok tovább lágymelegnek 's ne alugyatok, hanem serkennet-fel, 's vezéreljétek-el Spártát azon ditsősségre, a' melly őtet várja. Gondoljátok meg, hogy ha Görög ország elfog veszni (melytől Isten őrizz!) hól keresünk mi

) (*

akkor menedéket? Nyugoti vagy Keleti Görög országban? De, hisze' ezeket is elnyomta az ellenség. Barlangokban? Ott az éhség és szomjúság öl-meg. A' hegyeken? Ott is ott van az ellenség. Spártában? De, hisze' ha Peloponézus járomba hajtatik, akkor Spárta is elnyomatatik. Az Európai egyéb országokba? Nagy szégyen lenne a' Görögöknek az, hogy más szabad nemzetek közt mint a' Sidók úgy éljenek. Nints egyéb mit tegyünk, hanem tsak hogy fegyvert fogjunk, 's el-tökéllettséggel verekedjünk, 's vagy győzedelmeskedjünk, vagy pedig mint Leonidások, 's mint Görögökhöz illik, hazánkért és vallásunkért életünkkel áldozzunk.

„Már eleget írtam; már a' berekedésig kiáltoztam! Nem tudom, hogy, mint Patrióta, mitsoda szavakkal buzdíthassam-fel a' Spartaiakat, mitsoda esdekles által gyűjthassak tüzet bennük a' közös haza' védelmezésére! Tsak azt mondom tehát, hogy ha Keresztyén vagy, 's hogy ha ereidben Görög vér foly: siess ide, Hazádnak és Religiódnak védelmezésére; ha szeretted ezeket!

„Ila a' tegnapelőtti ütközetnek rossz kimenetele Trikorphanál a' népet megrettentette, legyen tudtára, hogy a' Görögöket tsak az ók' gondatlansága és rendetlensége futamtatta-meg. Mert méltó a' megjegyzésre, hogy az ellenség hat száz gyalogokat és lovasokat vesztett, a' mi vesztésünk pedig tsak harmincz emberre telt, 's ismét itt Kariténében állunk 4000 emberekkel, 's táplál a' remienség, hogy három vagy négy napok alatt 10 ezeren fogunk a' síkra kiállani. Vervenában is 9000 embereink tanáznak, 's mind ezeket meggondolván nem ok nélkül remélhetjük, hogy az ellenséget, mint más ízben, úgy most is körül vehetjük ezen helyen, hogy ő is itt talál-omtetemítő helyet tsontjainak mint a' többek.

„Elvárjuk tehát Spártai rokonainktól is a' segedelmet, hogy annál hamarabb semmivé tchessük ellenségünket, 's hogy e-képpen véghez vihessük azt, hogy többé lábait Peloponézusnak földjére kitenni, senki ne mérészelje.

„Siessetek hát Atyafiak! siessetek! a' haza' szeretetére kérünk benneteket! Többet nem mondunk; eleget mondánk! Válasz'tokat várjuk 's az arról való tudósítást, hogy útnak indultatok. Addig is maradtunk jó indulatú hazafi tarsaitok 's rokonaitok: — „

Kariténében Jul. 7-kén 1825-ben.
„Kolokotroni.
„Londó.

Ezek eddig, mint Tisztitudósítások, úgy jöttek-ki a' Hydrai ujságnak 130-dik darabjában Jul. 11-dik napján. Ezeket tehát egy okoskodó Ujságíró vagy Olvasó se' hozhatja kétségbe. De ezek tsak Jul. 8-dikáig szolló tudósítások.

Erkeztek más tudósításaink is, de ezeknek valóságáért mi nem valóhatunk kezességet; — Ezekben a' mondatik, hogy a' Görögök a' Trikorphai elszélesztődés után részint Kariténében, részint Vervenában össze gyülekezvén, ott Ibrahim Jul. 14-kén ismét reájok ütött, 's a' Görögök onnét is elszéledtek. — Továbbá az is erőssítettik, hogy Jul. 20-dikán ismét nagyon mérges verekedés fordult volna elé, ezekről se' a' tsatázás' helye sem egyéb környülállások nem hoznak-fel, melyre nézve mind' ezeket kétségesíteni lehet. Ezen 20-dik Juliusi verekedésben, mondják, hogy Herczeg Ipszilanty Dömötörnek a' mejjét érte egy puskagolyobis, olly veszedelmesen, hogy elfogattatván Ibrahimnak minden segedelme mellett, nem soká meg-halt a' fogságban — de mind ezek, mint megjegyzők, tsak

annyi hitelességgel bírnak, hogy még ma szabad őket kétségesítenünk.

Egy Smyrna-i úgymondatott szemmel látó tanú azt beszéli, hogy Ibrahim Basa a Trikorphai szerentsés tsata után magát, a Hussein-Beivel Sudábol érkezett és mársokszor említett 5200 Arnautákkal öszsze tsatolván, serge' derekával és számos ágyúkkal újat Argos felé vette, 's egyéb osztálytsapatjait a Felsőzige'nek minden részeire szélyel küldötte, hogy a Görögöknek az öszsze serglést schol meg ne engedjék. Valami hajós Kapitány beszéli, hogy Ibrahimnak némely sergei ismét megmutatták volna magokat Jul. 27-dikén Mylinól, hol Jun. 25-dikén verekedés volt.

Ugyantsak Aug. 16-dikán költ M. Kurirunkban 's a fennjegyzett lapon közlötünk arról is valami jegyzéseket, hogy a Görög örző sereg Messolongiben olly inségre jutott volna, hogy a várnak feladattatását minden órán lehetett várni. De ez nem valóságosodhatott meg, mint hogy Hydrábol és Spetziábol 36 Görög hadi 's szállító hajók, többire Briggek, 6 Gyújtókkal, Jul. 18-dika és 21-dike között a Jóniai tengeren megjelentek, hogy az ott olálkodó Kapudán Basa hajós sergét megtámadván, az alatt a Messolongiban szükségét szenvedő Görög örző seregnek segítséget vigyenek, melly Görög hajós sereg a Korfuból Aug. 9-dikén indult tudósítások szerént valósággal meg is jelent a Missolongi öbölben az ohajtott segedelemmel, és valójában jókor, mert már ekkor néhány napoktól fogva folytak az alkudozások, 's hogy a segítsé'nek megérkezése előtt meg nem készülhetett a Capitulatio, 's hogy a vár fel nem adatott, tsak annak köszönhetik a Görögök, hogy a Török vezérek azt kívánták, hogy Discretióra, kegyelemre, adja-fel magát az

örző sereg: a várbán találtató Görög vezérek pedig nem nagy bizodalommal viseltetvén a Török kegyelmességhez, a lehetőségig huzlákvtonták a Capitulatio'nak aláírását, míg végre segedelmet kaptak.

Az Egyiptomi hajós seregről azt írják, hogy ismét vissza evezett Alexandriához, hogy az Egyiptomi Vice-Királytól újabb segítséget hozzon a fija számára Navarinhez. Ezen új segítséget 10,000 gyalogokból és 2000 lovasokból mondják állani.

Mi lett a Napoliban felfedezettett új öszszeesküvésből, melyről hasonlóképpen az Aug. 16-kán költ M. Kurirban a 105-dik lapon emlékeztünk, erről azolta tsak annyit olvastunk, hogy Frantzia Admirális Rigny a Sirene nevű Fregáttal Syra szigeténél megjelenvén, az Eparchát, ki a Jul. 10, 11, és 12-dikén ott eléfordult emberfogdosások' alkalmatossá'gával a Frantzia Conzúl ellen gorombaságokat követett-el, meghívatta, hogy a Fregáton jelenjen meg, hanem az Eparchának chez semmi kedve nem lévén, Admirális Rigny fegyveres tsoportot küldött ki hozzá, 's a hajójára vitette, 's azután tsak addig maradván Syránál, míg a Frantzia Conzúlt, hivatalába méltósága szerént ismét betette, maga onné az Eparchával együtt, elevezett, 's ezt, mind gondolták, vagy Hydrára vagy Napoliba vitte, hogy a Frantzia Országlósze'ken történt megbántatásért őtet megbüntettesse.

(Trikorpha, Argóstol északra, egy nagy hegy. Ennek tövében találatnak a Myczénei omlások, mellyeknek neve most Karvathi. Itt verekedtek a Görög és Egyiptomi sergek Jul. 5-dik napján. — Meglehet, hogy ez a verekedés szolgáltaott az Európai Görögbarátoknak azon hí' elterjesztésére okot, hogy Ibrahim Basa fogságra esett volna, mint hogy a tsata' elején ők úgy ítéltek, hogy nékik ked-

vez a' szerentse, mind addig, míg végre a' Korinthusiak megfutamodván a' többeket is magok után vonták).

Déli Amerika.

A' Jun. 19-dikén költ Bogotai újságban egy levél tételtt közönséggé, melyet a' Kuraszói Belga Helytartó írt a' Kolumbiai Országlószék' külső dolgokra ügyelő Ministeréhez és a' melyben illy nevezetes szavak fordulnak elé Kolumbiára nézve: —,

„Reménlem, hogy nem soká azt a' jelentést tehetem Uraságodnak, hogy az én Uram a' Belga Király, alkudozásra akar lépni Kolumbiával, melynek a' leszen jól tévő következése, hogy a' Kolumbia és Belgium között fennálló költsönös barátság legalaposabb Egyességre fog által változni, a' melyből mind két Státusokra legnagyobb hasznok fognak következni.“

A' Buenos-Ayresi levelekből úgy látszik, hogy Bolívar már Felső Peruban van, vagy legalább nem soká meg fog oda érkezni, mint hogy a' Buenos-Ayresi Országlószék Követséget küldött hozzá oda, hogy neki szerentsét mondasson, s' egyszersmind valami plánumot közöltessen velle, az eránt, hogy Felső Perunak négy tartományait Buenos-Ayreshez lehessen tsatolni. Gondolni lehet, hogy ezen Buenos-Ayresi Követségnek Bolívarhoz lett küldtetése adott alkalmatosságot azon hírnek elterjedésére, hogy Buenos-Ayres a' Bolívar' segedelmével akar ná Brasiliát meghódoltatni.

A' mi Brasilia' ügyét illeti, úgy írnak, hogy az nagyon rossz lábón áll Montevideóban, mint hogy az ellenség' száma a' Valleja' vezérlése alatt, mely e' lébb tsak néhány emberckből állott, már 200 emberre szaporodott.

Lombard-Velencei Királyság.

A' Velencei Ujságban illy tréfás tudósítás találtatott Aug. 24-dikén a' Párisi Csil-

lag és Journal-des-Debats nevű Ujságlevelekről: — „

„A' Párisban Aug. 8-kán kijött Csillag és Journal-des-Debats, illy történetet közölnek Velenczéből Jul. 25-dikéről: „Tegnap délután három óratájban igen rettentés idő kegyetlenkedett Velence felett; az esső úgy omlott, hogy alig lehetett száz lépésnyire látni; az essőre kevés idő-mulva jég következett, és tyúktojásnyi nagyságú darabok hullottak, s' az ablakokat, melyek hirtelenséggel be nem tételtek, össze törték; az itt álló hajók a' parthoz tsapattak, s' ha még sokáig így tartott volna az idő, ezen hajók nagy részint mind oda lettek volna s' több e' félék. Ma a' nagy tsatornából három holt testek húzattak ki, s' a' Giudécából olis egy. Még sok halászaink nem érkeztek vissza a' nehéz időnek elmulása után, talám nagyobbára a' tengerbe veszték.“

„Eddig terjed a' Párisi újságok' tudósítása (így végzi a' Velencei Ujság). Ha ezen tudósításban a' Giudicca nem emlittődne, a' Velenceiek nem hihetnék, hogy róllok van a' szó; mert ők semmit se tudnak ezen nehéz időről, s' úgy vélik, hogy a' tudósító vagy tsak tréfálgodott az Ujságrókkal, vagy azt a' nehéz időt, a' mely 1822-ben Aug. 24-dikén történt, írta-meg ismét nékiük. Mi kérjük őket, hogy ezen dátum helyébe Velence Jul. 24-kén 1825-ben, tegyék ezt: Velence Aug. 24-kén 1822-ben.

Bétsben, a' marha-húsnak fontja folyó Septemberben 7 ezüst vagy 17 1/2 Bétsi betsű krajtzarra határozatott.

Magyar Ország.

A' Posonyi Deák újság szerént olly nagy ott a' Felsőes Királyné koronázatásáért s' átaljában ezen Diétaért való öröm, hogy az egész város új ábrázatba öltözve lenni látszik. Némelly útzák újra kirakattak kövekkel, némellyek most rakattatnak. A' házak mellett a' gyaloglók számára négy szegletre faragott kövekből

való út készítették, Bétsi mód szerént. A' theatrom kívül-belől egészszen megújított. A' melly hajós hidrol már megemlítettük, hogy a' repülő hidon alól fog felállítani, már annyira elkészült, hogy a' hajók a' partokon páronként állván, mihelyest parantsoltatik, három óra alatt azonnal készen lehet a' használtathatásra.

Császár és Király Ó-Felsege Prybila András Urat, volt Bányász Tanátsost, 42 esztendőknél tovább tartott hűséges és szorgalmatos szolgálataira való tekintetből minden fiu és leány maradékaival egyetemben, Armális által megnemesíteni kegyelmesen méltóztatott a' taxafizetésnek elengedésével.

Ugyan ezen Deák Ujságban olvassuk e' következőket is: —

„Hozzáuk e'képpen írtak Zágrábból Aug. 11-dikén: Nállunk illy szerentsétségek fordultak elé; Nem tudjuk mitsoda tartományokból olly farkasok jöttek, melyek a' mezőkön marhákat legeltető gyermekeket elragadozzák 's meg eszik. Így tettek vala már 12 gyermekekkel, melyről N. Zágráb Vármegye tudósítván, több mint 4000 embereket gyűjtetett össze részint puskával részint villával 's minden egyéb e'-féle szerszámokkal felfegyverkezve; 's nevezett kártékony vadak' üldözésére még olly jutalomnak ígérese által is büzdította őket, hogy a' ki egy Hiénát megöl, 50, a' ki egy farkast, 10 forint jutalmat fog kapni. Őszszé kutattak az emberek erdőket, barlangokat, hegyet, völgyet, mindent, de eleintén semmi nyomába nem akadhattak a' mondott vadaknak. Végre azt tanátsolta nekik egy öreg ember, hogy keressenek az erdőkben valamely tisztást, a' hol tsak fű legyen. Ezen rétre küldjenek gyermekeket, kik ott szokások szerént, énekeljenek, ugráljanak, játzodjanak; azonban a' rét körül állítsanak puskákat, mint szokás a' vadászokat kiállítani. Mind ezek megesvén; nem soká őt

farkasok jelentek-meg, 's mint az eger után leskelődő matska, a' hasokon maszva közelgettek a' gyermekek felé, 's a' puskások réájok lövén kettőt közzülök elfőttek 's három elszaladott.

„Tegnap itt nállunk ebédelvén a' Zágrábi Ord. Vice-Ispány Úr hitelesen beszélt; hogy ugyan ott e' hónap 7-dikén ismét három gyermeket kaptak el és ettek-meg a' farkasok, 's a' negyediket is egy farkasnak szájából, de még életben ragadták ki az erdőbe kiállított pásztorok. Erősítette a' tisztelt Vice-Ispány Úr, hogy ezen állatok nem farkasok, hanem hiénák volnának, melyek igen kedvelik az emberhúst. Ezen N. Vármegyében már 16 gyermekeket ettek-meg ezen vad állatok.

Budán, Augustus 22-dik napján kezdődtek a' Tárnokszéknek ülései Nagy Meltóságú Gróf Cziráky Antal etc, O Excellentiájának, mint új Tárnok Mesternek előülése alatt. Ezen Törvénytartásra a' Kir. városok közzül meghívattattak, és követeiket el is küldötték a' következők, ugymint: Buda Oefner Ferencz, Pest Szloboda Mihály, Soprony Wágner Ferencz, Zágráb Andrievich Ignác, Kassa Fischer Károly, Debreczen Tikos István, Eperjes Fuhrmán Ferencz, Kis Marton Duzsár János, Temesvár Vlahovits Hilár, Tanátsbelleket. A' következő ülésekben szokás szerént Nagyságos Berzeviczy Pál Úr, a' Nagy Meltós. Királyi Helytartó Tanátsnak Tanátsosa, és Vice Tárnok viselte az előülést.

Nemes Máramaros Vármegyében Jun. 27-dikén tartatott Melt. Péch-Ujfalui Péchy János, Udv. Tanátsos Úrnak Fő Ispányi hivatalába lett beiktatása. Ezen fényes munkára Királyi Biztosnak Ó Felsege által rendeltetett Nagy Meltós. Hajnatskói Baró Vétsey Miklós Úr, Cs. Kir. belső Titkos Tanátsos, Nemes Szathmár Vármegyének Fő Ispánnya, a' kit Sárközről Szi-

getre jöttében, ezen várostól mintegy fél-mértföldnyire két Banderium fogadott, u.m. egyik fekete ingben gatyában, és fekete süveggel, másik kék Magyar öltözetben, mind a' kettő Nemességből álló; 's igen válogatott paripálkon. Harmadik lovas tsapatot a' Nemes Vármegyének Katonái tettek, és az Administratiónak Lovagjai. A városhoz közelebb a' Méltóságos új Fő Ispány Úr ment szemközt gála hintóban, és ő Excellentiáját a' Királyi Biztos Urat köszöntvén, ezen pompás készülötű, és czifra lovakkal díszeskedő kotsira által szállani kérte. Így a' lovagok új sorba állva, a' temérdek sokaság között bevezette-tett ő Excellentiája, 's a' Mélt. Gróf Teleki udvarban szállott meg. Más nap a' szokott Isteni tisztelet után a' Vármegye Háza udvarában készített levél színbe gyul-tek össze, hol a' Nagy Méltóságú Báró és Királyi Commissárius Úr, először maga megbízatását, azután a' Méltos. Fő Ispány-nak Királyi kineveztetését felolvastatván, szokott mód szerént ő Felsege nevében a' Fő Ispány Urat hivatalába beiktatá. Ezen közben mind a' Királyi Biztos ő Excellentiája, mind az új Fő Ispány, mind végre Tekintetes Boronkay Fő Notá-rius Úr fontos beszédeket mondtak, mellyek után igen számos Tábla Bi-rák neveztetvén, a' Vármegye palotájában és más helyeken gazdag vendégségek vol-tak, estve pedig tánczos multság.

Nagy-Váradról. — Nemes Bi-har Vármegye a' folyó esztendei Augustus 8-dikán. Nagy Méltóságú Gróf Zichy Fe-rencz, Fő Ispány Úr ő Excellentiájának előlülése alatt tisztválasztó gyulést tart-ván, ennek ki-menetele következendő lett, úgymint: első Vice-Ispánnak választott Tek. Gentsy Lajos Úr; második Vice-Ispánnak Tek. 'Sombory Imre Úr; Fő

Notárius lett Tek. Detrich Miklós Úr; 1-ső, 2-dik, és 3-dik V. Notáriusnak tétettek T. Tisza Lajos; Fényes Jő'set, Bagossy La-jos Urak; Fő Perceptor lett Tek. Fráter Gáspár Úr; Contr. Perc. Ferdényi Jő'sef Úr; Járásbeli Perceptorok T. Kováts Im-re, Fényes Lajos, Fráter Tamás, Lavosy István, és Kalatsy István Urak; Fő Fis-kális Tek. Bige Márton Úr; második, és harmadik Fiskális Bölényi László, és Ga-zsy László Urak; Számvevő Tiszt Ts Ho-dosy Miklós Úr; Archivárius T. Budabázy Antal Úr. — Fő és All-Szolga Bíró Urak-ká lettek: a' Várad Járásban Fő Szolga Bíró Tek. Ferdényi Antal Úr; V. Szolga Bírák, Tek. Szentiványi Lajos, Do-bozy Lajos, és Gaszner Lajos Urak. — A' Sárre'ti Járásban: Fő Szolga Bíró Tek. Fráter Mihály Úr, Vice Szolga Bi-rák: Tek. Bernáth Lajos, és Török István Urak. — Az Ermelléki Járásban: Fő Szolga Bíró Tek. Fényes Károly Úr; Vice Szolga Bírák Tek. Csanády Ferencz, Lakatos Aloiz, Fráter Elek Urak. A' Szal-ontai Járásban: Fő Szolga Bíró Tek. Klobusiczky Jő'sef Úr, Vice Szolga Bírák: Tek. Sztacho Károly, Lakatos Benedek, Thurzó János Urak. A' Belényesi Já-rásban: Fő Sz. Bíró Tek. Szarka Gábor Úr; Vice Szolga Bírák: Tek. Bartsay Ká-roly és Csolka Antal Urak. — Fizetéssel lévő Tábla-Bírák: Tek. Kazinczy Miklós, Bagossy Pál, Mihályi István, és Jakabffy Lázár Urak. — Ezen alkalmatossággal az Ország gyulésére követeknek választattak: Cs. Kir. Kamarás Miskolczy István, és 'Sombory Imre Urak.

Ugyan Nagy-Váradról vett tudósítás szerént, ottan hirtelen halállal meghalt Tek. Domokos Lőrincz Úr, előbb ezen Ns Vármegyében több esztendőig volt Fő Jegyző, 's az ölta igen érdemes Assessor.